

The background of the entire page is a painting of a person with long hair, wearing a dark coat, walking away from the viewer on a winding path. The path leads towards a bright sunset or sunrise over a range of mountains. The sky is filled with soft, golden light and several birds are flying in the distance. On the left side of the path, there is a large, leafless tree. The overall mood is contemplative and hopeful.

NEČEKEJ NA ZÍTRA

© ODVAZE ZAČÍT ŽÍT TEĎ

Jana Horkelová

Obsah

ÚVOD.....	3
Když se člověk vydá na cestu, aniž by vyšel z domu.....	3
KAPITOLA 1.....	3
Kořeny.....	3
Když přestaneš slyšet sebe.....	5
První tiché volání.....	5
Tajemno a zvědavost.....	6
ZASTAVENÍ PRO ČTENÁŘE.....	6
KAPITOLA 2.....	7
Setkání, které otevřelo jiný pohled.....	7
ZASTAVENÍ PRO ČTENÁŘE.....	7
KAPITOLA 3.....	8
Let z domova.....	8
Vnitřní rozhodnutí.....	9
ZASTAVENÍ PRO ČTENÁŘE.....	9
KAPITOLA 4.....	9
Život v cizí zemi.....	9
Večery v cizím pokoji.....	10
KAPITOLA 5.....	11
Stopem přes krajinu i sebe.....	11
Starý farmář.....	12
ZASTAVENÍ PRO ČTENÁŘE.....	12
KAPITOLA 6.....	13
Samota, která tě přetvoří.....	13
Bod zlomu.....	14
Otázka smyslu.....	14
Když se cesta stane cílem.....	15
O čase.....	16
O domově.....	17
O odvaze.....	17
O přítomnosti.....	17
Když víš dřív, než umíš pojmenovat.....	18
Oheň a ticho.....	18
Když se svět ztiší.....	18
Když se ztratíš v pohybu.....	19
ZASTAVENÍ PRO ČTENÁŘE.....	20
KAPITOLA 7.....	20
Když se vracíš jiný.....	20
POSLEDNÍ ZASTAVENÍ.....	20
Mimo rytmus světa.....	21
Proč píšu. Proč tvořím.....	21
ZASTAVENÍ PRO ČTENÁŘE.....	22
KAPITOLA 8.....	23
Tvorba jako pokračování cesty.....	23
Když přestaneš hledat.....	24
ZASTAVENÍ PRO ČTENÁŘE.....	25

EPILOG.....	25
Místo, kam se vracíš.....	25
ZÁVĚR.....	26
Jdi, i když se bojíš. A důvěřuj si víc.....	26
O autorce.....	27
Poděkování.....	27
Právní rámec.....	27

ÚVOD

Když se člověk vydá na cestu, aniž by vyšel z domu

Existují cesty, na které si člověk nebalí kufr, neodjíždí z nádraží ani z letiště, a přesto jsou to ty nejdelší a nejdůležitější cesty, jaké kdy podnikne. Začínají nenápadně. Pocitem, že něco uvnitř není v souladu. Že žijeme správně, fungujeme, plníme role, ale přesto se necítíme doma. Jako bychom byli přítomní ve světě, ale vzdálení sami sobě.

Dlouho jsem si myslela, že cesta znamená pohyb ven. Změnu místa, prostředí, začátek někde jinde. Věřila jsem, že když se přesunu dál, něco se ve mně automaticky vyřeší. Dnes už vím, že skutečné putování začíná jinde. Ve chvíli, kdy se člověk poprvé opravdu zaposlouchá do sebe a dovolí si položit otázku, kterou nelze obejít ani přehlubit: kam vlastně jdu a proč.

Tahle kniha není mapou s vyznačenými trasami ani návodem, jak žít. Je spíš tichým záznamem putování mezi tím, kým jsme byli, a tím, kým se postupně stáváme. Mezi starými vzorci a novými pohledy. Mezi strachem a odvahou. Mezi známým a neznámým.

Pokud při čtení ucítíš, že se něco jemně pohne i v tobě, že se v tobě otevře prostor pro vlastní otázky, splnila tahle kniha svůj smysl. Protože nejde o mou cestu. Jde o tu tvou. A možná právě teď stojíš na jejím prahu, aniž by sis to zatím plně uvědomoval.

A právě v tom tichém bodě, kdy se otázka ozve poprvé, začíná nejcitlivější fáze cesty. Ne krok ven, ale rozpoznání toho, že už déle nejde jít stejně jako dřív. Že něco uvnitř žádá pozornost.

KAPITOLA 1

Kořeny

Vyrůstala jsem na statku. Místě, které mělo svůj vlastní rytmus. Ne rytmus hodin, ale rytmus zvířat, ročních období, práce a ticha. Před domem byl velký dvůr, na který navazoval statek, kolem se rozprostíraly louky, kde se pásli naši koně, krávy a kozy. Měli

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Nečekej na zítřka.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.